

बिसेन डेंटल केअर
डॉ.दिप(पंकज) बिसेन डॉ.खुशबू बिसेन(पटले)
दंत व मुख रोगविशेषज्ञ
बी.डी.एस.(नागपूर)
ताज मेरीप्लेक्स, गर्ल्स कॉलेज रोड गोंदिया
सकाळी:- ११ ते ३ सायं ६ ते ९ वाजेपर्यंत संपर्क:- ९५४५६८९७०

सामाहिक http://berartimes.com

बेरार टाइम्स

मुख्य संपादक :- खेमंद्र कटरे

गोंदिया शहरात बेरार टाइम्सचा अंक चौरसिया पान सेंटर जयस्तंभ चौक गोंदिया येथे उपलब्ध

चला जाह्या पूर्व विदर्भ पर्यटनाला

आर.एन.आय.क्र. एमएचएमएआर/२०११/४६५१० || वर्ष -१२ गोंदिया | अंक ४४ | बुधवार,दि.११ ऑक्टोबर २०२३ | पृष्ठ-४ | किंमत-३ रुपये | Postal Reg.No.NPMFL/107/2022-2024

मरणानंतरही वनवास संपेना; पुलाअभावी नदीतून खाटेवर नेला मृतदेह

विष्णु वैरागडे गडचिरोली :- जिल्ह्यातील भामरागड तालुक्याचा दुर्गम भाग आजही मूलभूत सुविधांपासून वंचित असल्याने तेथील नागरिकांना वनवास भोगावा लागत आहे. असाच एक विदारक प्रसंग पुढे आला असून नदीवर पूल नसल्याने मृतदेह खाटेवर टाकून न्यावा लागला. या संदर्भातील चित्रफोटो सार्वजनिक झाल्याने सर्वत्र संताप व्यक्त करण्यात येत आहे. नुकतेच ४ ऑक्टोबर रोजी गुंडेनूर येथील कटिया कारिया पुंगाटी (५०) या इसमाची प्रकृती बिघडल्याने गावातील नागरिकांनी त्याला सकाळी १० वाजताच्या सुमारास उपचारासाठी प्राथमिक आरोग्य केंद्र, लाहेरी येथे दाखल केले. मात्र, प्रकृती चिंताजनक असल्याने त्याला तात्काळ लाहेरी येथील ग्रामीण रुग्णालय, भामरागड येथे हलविण्यात आले. तिथे उपचार सुरू असताना रात्रीच्या सुमारास कटिया पुंगाटी याचा मृत्यू झाला. रात्रीच्या सुमारास मृतदेह गावाकडे घेऊन जाणे शक्य नसल्याने ५ ऑक्टोबर रोजी सकाळच्या सुमारास गावकरी गावातील ट्रॅक्टरच्या साहाय्याने मृतदेह घेऊन गुंडेनूर नात्यापर्यंत पोहोचले. पावसाळ्याचे दिवस असल्याने नाला तुडुंब भरून वाहत होता. त्यामुळे गावकऱ्यांनी कटिया पुंगाटीचा मृतदेह चक्र खाटेवर घेऊन गुंडेनूर गाठले. काही दिवसांपूर्वी देखील रुग्णावहिका न मिळाल्याने मृतदेह खाटेवर बांधून दुचाकीने न्यावा लागला होता. अतिदुर्गम, आदिवासीबहुल व नक्षलग्रस्त म्हणून भामरागड तालुक्याची ओळख आहे.

जि.प.बांधकाम उपविभागात एकाच अभियंत्याला शंभरावर गावे एका अभियंत्याला मुळ आस्थापनेचे कामच नाही: तर एक अभियंता सांभाळतो तीन ठिकाणी कामे

गोंदिया:- जिल्हा परिषदेच्या बांधकाम विभागात गोंदिया, तिरोडा, आमगाव व सडक अर्जुनी असे ४ उपविभाग असून या चारही उपविभागापैकी गोंदिया वगळता तिन्ही उपविभाग हे प्रभारी उपकार्यकारी अभियंत्यांवर कामकाज चालवित आहेत.त्यातही स्थानिक उपविभागात जेष्ठ असलेल्या शाखा अभियंत्यालाच तेथील प्रभार सोपविण्यात यावे असे शासनाचे धोरण असताना गोंदिया जिल्हा परिषदेच्या बांधकाम विभागात मात्र या शासन नियमाला तिलाजली देण्यात आली आहे. विशेष म्हणजे सडक अर्जुनी उपविभागाचे प्रभारी उपविभागीय अभियंत्याचे पद हे त्या ठिकाणाच्याच अभियंत्याकडे असताना अतिरिक्त मुख्य कार्यकारी अधिकारी राहिलेल्या शिलत फुंड यांनी आपल्या बदलीच्याच दिवशी सडक अर्जुनी उपविभागाचा प्रभार गोंदियाच्या उपविभागीय अभियंत्याकडे सोपविला.त्यातही शासन धोरण व नियमानुसार बदलीच्या दिवशी किंवा त्यानजीकच्या दिवसात करण्यात आलेले काम हे नियमबाध ठरवले जात असतानाही आजही याकडे का कानाडोळा केला जात आहे. कुणास ठाऊक. त्यातच बांधकाम विभागाचे अभियंते हे मुख्यमंत्री ग्राम सडक योजनेत गेल्या १५-२० वर्षांपासून कार्यरत असल्याने त्यांचे पद रिक्त झालेले आहे.तर सडक अर्जुनी उपविभागात तर एका अभियंत्याला उपविभागाच्या बांधकामासह पंचायत समिती अर्जुनी मोरगावच्याही प्रभार देण्यात आलेला असून मुख्यमंत्री ग्राम सडक योजनेतही काम सुरू आहे. एकच अभियंता तीन ठिकाणी काम करीत असताना इतरांना मात्र कामाची वागवा आहे. गोंदिया उपविभागात तर एकाच शाखा अभियंत्याकडे तब्बल गोंदिया तालुक्यातील ११० गावांचा कामाचा प्रभार सोपवण्यात आलेला आहे. तर बांधकाम विभागाचाच

अधिकृत अभियंता असलेल्या एका अभियंत्याला बांधकाम विभागाच्या मुळ आस्थापनेवरील एकही काम न देता महात्मा गांधी ग्रामीण रोजगार हमी योजनेच्या अभिसरण योजनेचे देखभाल करण्याचे फक्त काम सोपवून त्यांचा नियमित पगार काढण्याचा मार्ग तत्कालीन अतिरिक्त मुख्य कार्यकारी अधिकारी यांच्या संगममताने कार्यकारी अभियंता व उपविभागीय अभियंत्याने केले आहे. सध्या गोंदिया उपविभागासह तिरोडा, आमगाव उपविभागातील कामांकडे नजर टाकल्यास कार्यकारी अभियंतांचा काय उपविभागीय अभियंता व शाखा

१) दवनीवाडा (पं.स.क्षेत्र) १०) धाणेवाडा
टी.एम.दमाहे:- कनिष्ठ अभियंता- गोंदिया विधानसभा मंत्रदरसंधीतील जि.प.क्षेत्र:- १) कामठा २) रतनारा (पं.स.क्षेत्र) ३) काटी ४) पांजरा ५) बिरसोला ६) कुडवा ७) पिंडकेपार ८) पांढराबोडी ९) नागरा
एन.जी. कटयारमल :- कनिष्ठ अभियंता-मुळ आस्थापनेवरील कामे वाळूण गोंदिया तालुक्यातील महा.गांधी, ग्रामीण रोजगार हमी योजने व अभिसरण कामांवर देखरेख करणे.
के.आर.मेश्राम:-कनिष्ठ अभियंता : १)आसोली, २)खमारी, ३) फुलचूर जि.प.क्षेत्रातील गावे.
एम.एस. बिसेन :- स्था.अ.सहा. (सेवा सलंनं)- जिल्हा परिषद मुख्यालयाचा कार्यभार **एम.एम. खोत्रगडे :-** कनिष्ठ अभियंता- गोरगाव तालुका जि.प.क्षेत्र.१) घोटी २)कुन्हाडी ३) निंबा ४) शहरवाणी ५) सोनी ६) मुडीपार क्षेत्रातील गावे देण्यात आली.

जीवित व वित्तीय हानी कमी करण्यासाठी दक्षता व जनजागृती महत्वाची शस्त्रे-पो.नि. बाजिया

तिरोडा : औपत्ती सांगून येत नाही, आपत्तीचे स्वरूप मोठे किंवा लहान असले तरी आपत्तीचे पुर्ण नियोजन करून जीवित व वित्तीय हानी कमी केली जाऊ शकते. मात्र दक्षता व जनजागृती हे आपत्ती व्यवस्थापनातील दोन महत्त्वपूर्ण शस्त्रे आहेत. आपत्ती काळात जनजागृती व दक्षता या दोन्ही शस्त्रांचा वापर करून कोट्यांही नैसर्गिक व मानवनिर्मित आपत्तीवर मात करणे शक्य आहे, असे प्रतिपादन राष्ट्रीय आपत्ती प्रतिसाद दल (NDRF) पुणे चे पो.नि. मुकेश कुमार बाजिया यांनी, सी. जे. पटेल महाविद्यालय, तिरोडा येथे जनजागृती कार्यक्रमात केले.

यावेळेस तहसीलदार लोकांन कोबाडे, महाविद्यालयाचे प्राचार्य मुरुगुजय सिंग, डॉ. किशन गावित प्रामुख्याने उपस्थित होते. विद्यार्थ्यांना पुढे मार्गदर्शन करताना बाजिया म्हणाले की, आपत्ती काळात परिस्थितींना तोंड देण्यासाठी सुरक्षा व बचाव याबाबतची संपूर्ण माहिती असणे आवश्यक आहे. जीवित व वित्तीय हानीचे प्रमाण कमी करायचे असेल तर आपल्यापैकी प्रत्येकाने प्रथम प्रतिसादकर्ता म्हणून तटस्थ भूमिका घेणे महत्त्वाचे आहे. कारण जोपर्यंत मदत पोहोचत नाही, तोपर्यंत प्रथम प्रतिसादक म्हणून घटनास्थळी गरजूंना प्रतिसाद घेणे आवश्यक आहे. बाजिया यांनी आपल्या मार्गदर्शनात पूर परिस्थिती पासून सुरक्षा व बचाव, यावर करण्यात येणारी उपाययोजना, भूकंप दरम्यान घ्यावयाची दक्षता व उपाय, आगीच्या घटनेदरम्यान करण्यात येणारी योग्य कृती, जखमींना प्रथमोपचार, कार्डिओ पल्समरी रसेंसिस्टेशन तसेच

नरेगाचे गोंदिया तालुक्यातील सिमेंट रस्ते ठरले भ्रष्टाचाराचे कुरण

केल्या ८ ते ९ इंचीचे सिमेंट रस्त्याचे बांधकाम विद्यार्थीसह असायला हवे.परंतु मुष्पार येथे तयार करण्यात आलेल्या सिमेंट रस्त्याची बेससह उंची ८-९ इंचीची आहे की नाही याची तपासणी करणे गरजेचे झाले आहे.या कामाची पाहणी दरम्यान जे साहित्य बांधकामानंतर किती वर्षांपर्यंत सदर कंत्राटदार व्यक्ती किंवा एंजसी असलेल्या ग्रामपंचायतीलाच त्या रस्त्याची डगडुजीची जबाबदारी सांभाळावी आहे,यासंदर्भातील फलक अनेक गावात लागलेलेच नाहीत.तर ज्या गावात लावण्यात आले,त्यावर काम कधी सुरू झाले आणि कधी पुर्ण झाले याचाही साधा उल्लेख नसल्याचे अनेक फलक बघायच्यास मिळाले. तालुक्यातील मुष्पार ग्रामपंचायत अंतर्गत महात्मा गांधी राष्ट्रीय ग्रामीण रोजगार हमी योजनेतर्गत सिमेंट रस्ता बांधकामास ६-७ ऑक्टोबरदरम्यान सुरवात करण्यात आली.ज्या रस्त्यावर हे सिमेंट रस्त्याचे काम सुरू करण्यात आले,तो रस्ता आधीच एवढा उखडला गेलाय की त्या रस्त्याच्या बांधकामाकरीता आधी वापरलेली गिट्टी स्पष्टपणे बघायच्यास मिळत असतानाच या रस्ताकरीता जो बेसमटेरीयल वापरणे आवश्यक होते,ते त्या मोजमापानुसार आहे की नाही हे कार्य बंधितल्यावर शंका निर्माण करणारे ठरले आहे.

नियंत्रण विभागाच्यावतीने करणे आवश्यक झाले आहे.मुष्पार येथील सिमेंट रस्ता बांधकामाची नव्हे तर गोंदिया तालुक्यात ज्या ज्या गावात या योजनेतर्गत सिमेंट रस्त्याचे बांधकाम सुरू करण्यात आले आहे,त्या सर्व रस्त्यांची गुणवत्ता तपासणी केल्यास सिमेंट रस्त्याची खरी गुणवत्ता समोर यायला वेळ लागणार नाही. सदर कामावरील मनुष्यशोषी संवादा साधल्यानंतर त्यांनी कंत्राटदार व्यक्ती जसे सांगतो त्याचपध्दतीने आम्ही साहित्य वापरतो असे सांगितले.जर ग्रामपंचायत ही कामाची एंजसी राहत असेल तर तिसरा व्यक्ती त्या कामाच्या ठिकाणी हजर राहून आ-पलेच काम असल्याचे का सांगतात यावरही संशोधन करण्याची वेळ आली असून नाव ग्रामपंचायतीचे राहत असेल तरी कंत्राटदार,अभियंते व लोकप्रतिनिधींच्या संगममताने निकृष्ट दर्ज्याचे बांधकाम करून केंद्र व राज्यसरकारच्या निधीची लूट सुरू करण्यात आल्याचे मुष्पार येथील कामासह अनेक गावातील कामावरून बघायच्यास मिळते.तालुक्यातील बिरसी दा.येथेही जनसुविधेतर्गत तयार करण्यात आलेल्या सिमेंट रस्त्याबद्दल नागरिकांनी कामाच्या गुणवत्तेवर शंका निर्माण केली आहे. म्गारोहो येथे अंतर्गत कामे अंदाजपत्रकानुसार होत नसल्याने बाहेरील एंजसी किंवा अधिकारी, जिल्हा परिषदेचे उपविभागीय अभियंत्याच्या मध्यमातून या कामाचे मुल्यांकन केल्यास यातील मोठे गोंडबंगल पुढे येण्याची शक्यता आहे.

११ लाखाचे बक्षिस असलेली जहाल महिला माओवादीचे गडचिरोली पोलीस दलासमोर आत्मसमर्पण

होऊन सन २०१० पर्यंत कार्यरत होती.सन २०१० ला ओरछा दलमध्ये बदली होऊन सन २०१३ पर्यंत कार्यरत होती.सन २०१३ ला नॅशनल पार्क एरीया डॉक्टर टीममध्ये बदली होऊन एसीएम (एरीया कमीटी मॅम्बर) पदावर पदोन्नती होऊन सन २०१५ पर्यंत कार्यरत होती. तर सन २०१५ ला सांड्रा दलमध्ये बदली होऊन आत्मसमर्पणाच्या तारखेपर्यंत या दलमध्ये ती कार्यरत होती. या जहाल महिला माओवादीवर खुण,जाळपोळ, चकमकीच्या ६ गुन्हांची नोंद आहे.त्यामध्ये सन २०१५ मध्ये मौजा गुंडम जंगल परिसरातील चकमकीमध्ये सहभाग.सन २०१७ साली मौजा बेज्जी ते येरांगुफा मार्गावरील

चितळाचे मास शिजवून खावे,पण पुरायअभावी सुटका
भंडारा : वन्यजीवांच्या शिकारीवर निर्बंध आणण्यासाठी केलेला वन्यजीव संवर्धन कायदा जगभरातील सर्वात कायदांपैकी एक आहे.मात्र,शिकार करणाऱ्या आरोपीला पकडण्यासाठी आवश्यक असलेली तपास यंत्रणा,तपासातील अडथळे अशा अनेक त्रुटीमुळे कायद्यातून गायकवाड, चालक मुकेश अटरे, नारूपणे व अतिकारी व कर्मचारी माओवादीची पुरायअभावी सुटका होत असल्याचे समोर आले.नागझिरा

जिल्हाधिकाऱ्यांची गोरगाव ग्रामीण रुग्णालयाला भेट
गोंदिया : नांदेड येथील घटनेच्या पार्श्वभूमीवर राज्याचे मुख्यमंत्री एकनाथ शिंदे यांनी सर्व जिल्हाधिकारी यांना आपापल्या जिल्हातील शासकीय रुग्णालयांना भेटी देऊन पाहणी करण्याचे निर्देश दिले होते. त्याअनुषंगाने जिल्हाधिकारी चिन्मय गोतमारे यांनी गोरगाव ग्रामीण रुग्णालयाला भेट देऊन पाहणी केली. रुग्ण तसेच रुग्णांच्या नातेवाईकांशी संवाद साधला. या भेटी दरम्यान औषध साठा व ऑक्सिजन उपलब्धता पुरेशी असल्याचे त्यांचे निदर्शनास आले. रुग्णालयाची स्वच्छता समाधानकारक असल्याचेही त्यांच्या निदर्शनास आले. या रुग्णालयात लसीकरणाची व्यवस्था उत्तम असल्याचे या पाहणीत आढळून आले. रुग्णालय इमारतीच्या किर्कोळ दुप्पटीची गरज असून स्वच्छता कर्मचारी अधिक संख्येत असणे गरजेचे आहे. याबाबत जिल्हाधिकार्यांनी

गडचिरोली:- शासनाने जाहीर केलेल्या आत्मसमर्पण योजनेमुळे तसेच हिंसाचाराच्या जीवनाला कंटाळून वरिष्ठ माओवाद्यांसह अनेक जहाल, माओवाद्यांनी आजपर्यंत आत्मसमर्पण केलेले आहे. त्याचबरोबर आत्मसमर्पित माओवाद्यांचे पोलीस दलात पुनर्वसन घडवून आणल्यामुळे आजपर्यंत एकूण ५८६ माओवाद्यांनी गडचिरोली पोलीस दलासमोर आत्मसमर्पण केले आहे. नुकतेच नक्षल दलमधील जेष्ठ माओवाद्यांकडून

अॅम्ब्युश/चकमकीमध्ये सहभाग. यामध्ये डीआरजी (छ.ग.) चे १२ पोलीस जवान शहिद झाले होते. सन २०१८ मध्ये मौजा मारेवाडा जंगल परिसरातील चकमकीमध्ये सहभाग. व सन २०१९ मध्ये मौजा बोरांमज्जी जंगल परिसरात झालेल्या चकमकीमध्ये सहभाग होता. यात सन २०२०-२१ मध्ये मौजा उपराल (छत्ती.) येथील एका निरपराध इसमाच्या खुनात तिचा प्रत्यक्षरित्या सहभाग होता.तसेच सन २०१८ मध्ये मौजा बेद्रे रोडवर सरकारी बसची जाळपोळ करण्यात तिचा सहभाग होता. गडचिरोली पोलीस दलाने अतिशय प्रभावीपणे नक्षलविरोधी अभियान राबविल्यामुळे तसेच शासनाने नक्षलवाद्यांना आत्मसमर्पणाची सुवर्णसंधी

उपलब्ध करून दिल्याने, सन्मानाने जीवन जगण्यासाठी सन २०२२ ते २०२३ सालामध्ये आतापर्यंत एकूण १३ जहाल माओवाद्यांनी आत्मसमर्पण केले आहे. विकासाकामांना आडकाठी निर्माण करणाऱ्या नक्षलवाद्यांवर पोलीस दल सक्षमपणे कारवाई करण्यास तत्पर असून, जे माओवादी विकासाच्या प्रवाहात सामील होण्यास ईच्छुक असतील त्यांना विकासाच्या मुख्य प्रवाहात आणण्यासाठी तसेच लोकशाहीतील सन्मानाने जीवन जगण्यासाठी गडचिरोली पोलीस दल सर्वतोपरी मदत करेल, तसेच त्यांनी हिंसेचा त्याग करून शांततेचा मार्ग शिकविल्यात असे आवाहन मा. पोलीस अधीक्षक गडचिरोली नीलतोपल यांनी केले आहे.

औषध व सुविधांची पाहणी
रुग्णांशी साधला संवाद
 योय त्या सूचना दिल्या आहेत. कर्मचाऱ्यांची काही पदे रिक्त असून रिक्त पदे भरण्याबाबत शासन स्तरावर कार्यवाही होत असल्याचे त्यांनी सांगितले. रुग्णालयातील डॉक्टर व इतर अधिकारी, कर्मचारी यांच्यासाठी पुरेशी शासकीय निवास व्यवस्था उपलब्ध नाही तसेच उपलब्ध निवासस्थानी पाण्याची समस्या असल्याचे संबंधित अधिकारी-कर्मचाऱ्यांनी जिल्हाधिकाऱ्यांच्या निदर्शनास आणून दिले. याबाबत शासनाने अवगत करण्यात येईल असे जिल्हाधिकाऱ्यांनी सांगितले. अडचणी व समस्यांवर मात करून या रुग्णालयात योग्य रुग्ण सेवा देण्यात येत आहे. रुग्णसेवेबाबत ग्रामीण रुग्णालय अधिकारी व कर्मचारी दक्ष असल्याचे त्यांनी सांगितले. जिल्हाधिकाऱ्यांनी यावेळी रुग्ण व त्यांच्या नातेवाईकांशी सुद्धा संवाद साधला. थोड्या अडचणी असल्या तरी उपचार नियमित मिळत असल्याचे त्यांनी सांगितले. भेटी दरम्यान आंतर रुग्ण विभागात कुटूंब नियोजन शस्त्रक्रियेचे १४ व इतर आजारवाचे १० रुग्ण, असे एकूण २४ रुग्ण भरती होते. बाह्य रुग्ण विभागात एकूण २६५ रुग्णांची तपासणी करण्यात आली. तपासणी दरम्यान रुग्णालय व परिसराची साफसफाई समाधानकारक आढळली. अत्यावश्यक औषधांचा साठा पर्याप्त मात्रेत उपलब्ध असून यापुढे सुध्दा नियमित अद्ययावत ठेवावे असे जिल्हाधिकाऱ्यांनी आदेशित केले. यावेळी वैद्यकीय अधीक्षक डॉ. विजय पटले, वैद्यकीय अधिकारी डॉ. मयुर कापगते, डॉ. विशाल गुडवळी, डॉ. राहुल बिसेन, डॉ. सुभमा पटले, तालुका वैद्यकीय अधिकारी डॉ. विनोद चव्हाण, सहायक अधीक्षक श्री. गेडाम व डॉ. शेकार यांचेसह कर्मचारी उपस्थित होते.

संपादकीय

जातनिहाय गणना ; नवे आव्हान

बिहारचे मुख्यमंत्री नितीश कुमार यांनी राज्यात जातनिहाय गणना करून त्याचा अहवाल जाहीर करून राजकारणात मोठी खेळी खेळली आहे. देशाला स्वतंत्र मिळाल्यापासून जातनिहाय गणना झालीच नव्हती. दुर्बल घटकांना व मागास जातींना शैक्षणिक व नोकऱ्यांमध्ये आरक्षण देणे घटनेनेच बंधनकारक केले आहे. त्यासाठी मागास व दुर्बल जातीची लोकसंख्या किती आहे हे समाजाचे यासाठी जातनिहाय गणना करणे आवश्यक आहे, असा युक्तिवाद केला जात आहे. गेल्या पंचाहत्तर वर्षात जातनिहाय गणना कोणत्याही पक्षाच्या केंद्र सरकारने केली नव्हती किंवा कोणत्याही राज्याने त्यासाठी पुढाकार घेतला नव्हता. १९९० मध्ये मंडल आयोगाच्या शिफारसी लागू झाल्यानंतर देशभर आरक्षणाच्या विरोधात संघर्ष उसळला, त्याचा परिणाम कोणत्याही सरकारने जातनिहाय गणना करण्याचे धाडस केले नव्हते. पण गेली चार, साडेचार दशके सत्तेच्या परिघात राहिलेल्या नितीश कुमार यांनी मोठ्या मुत्सद्दीपणाने राज्यातील सत्तेचा वापर करून बिहारमध्ये जातनिहाय गणना राबवली व त्याचा अहवालही जाहीर केला.

आरक्षणाचा लाभ सुरुवातीपासून अनुसूचित जाती, जमातींचा मिळत होता. पण ओबीसींकडे दुर्लक्ष होत राहिले, असा मुद्दा मांडला जात आहे. शेकडो जाती व उपजातींचा ओबीसींमध्ये अद्याप समावेश झालेला नाही. बिहारमध्ये १९७७ मध्ये कर्पूरी ठाकूर मुख्यमंत्री असताना सामाजिक न्याय देण्यासाठी त्यांनी मुंगेराला आयोगाने ओबीसींच्या पाठवलेले केलेल्या आरक्षणाची अंमलबजावणी करण्याचा प्रयत्न केला. नितीश कुमार यांच्या सरकारने केलेल्या जातनिहाय गणनेमुळे ओबीसींसह सर्व जातींची आकडेवारी बाहेर आली. कर्पूरी ठाकूर यांनी मुख्यमंत्रीपदाच्या दुसऱ्या टर्ममध्ये १९७८ मध्ये अति मागासवर्गीयांना १२ टक्के व मागासवर्गीयांना ८ टक्के आरक्षण देऊ केले.

जातनिहाय जनगणना करण्यास भाजप टाळाटाळ करते असा समज भाजपचे विरोधक निर्माण करीत आहेत. पण देशात सर्वत्र ओबीसी मतदारांनी गेली दहा वर्षे भाजपला भरभरून मतदान केले आहे हे कसे विसरता येईल. विरोधी पक्ष जातनिहाय गणनेवरून भाजपला कोंडीत पकडण्याचा प्रयत्न करीत आहे पण ओबीसी मतदारांचा विरोधी पक्षांपेक्षा भाजपवर जास्त विश्वास आहे हे २०१४ पासून प्रत्येक निवडणूक निकालाने दाखवून दिले आहे. समाजातील सर्वाण, ओबीसी हा भाजपचा मोठा मतदार आहे. सन २०१४ व २०१९ च्या लोकसभा निवडणुकीत भाजपचे खासदार बहुमताने निवडून आले. जवळपास तीन दशकांनंतर एका राजकीय पक्षाला लोकसभेत स्वबळावर बहुमत प्राप्त झाले. अर्थात याचे श्रेय नरेंद्र मोदी यांच्या करिभ्राई नेतृत्वाला आणि अमितभाई शहा यांच्या संघटन कौशल्याला आहे.

बिहारमध्ये झालेली जातनिहाय गणना व त्याचा अहवाल नितीश कुमार यांच्या सरकारने जाहीर केल्यानंतर त्या अहवालाला सवीध न्यायालयात आव्हानही देण्यात आले आहे. जातनिहाय सर्वेक्षणात १३ कोटी ७ लाख, २५ हजार ३१० लोक सामील झाले. बिहारमधील जातनिहाय गणनेत हिंदू धर्माच्या संख्या ८२ टक्के आहे. त्यानंतर मुस्लीम लोकसंख्या १७.७० टक्के आहे. राज्यत जातनिहाय गणना करावी, असा बिहार विधानसभेने एकमताने ठराव संमत केला होता. गेल्या वर्षी ६ जून रोजी बिहार मंत्रिमंडळाने तसा निर्णय घेतला. जातनिहाय गणना करण्यासाठी ५०० कोटी रुपये खर्चाची तरतूद अर्थसंकल्पात करण्यात आली. मात्र जातीय आधारित जनगणनेला आव्हान देणाऱ्या अनेक याचिका पाठवून उच्च न्यायालयात दाखल झाल्या होत्या. त्या सर्व याचिका न्यायालयाने फेटाळून लावल्या व त्यानंतर जातनिहाय गणनेचा मार्ग मोकळा झाला.

भाजपकडे ओबीसी मतदार मोठ्या संख्येने झुकला आहे म्हणून काँग्रेससह अनेक राजकीय पक्षांना ओबीसींचा अचानक कळवळा आला आहे. राहुल गांधी यांनी महिला आरक्षण विधेयकाला पाठिंबा देताना ओबीसींसाठी स्वतंत्र कोटा देवावा, अशी मागणी केली होती. बिहारचा जातनिहाय गणना अहवाल जाहीर होताच राहुल गांधी आता त्याच्या समामध्ये "जितीना आबादी, उत्तनी भागीदारी" अशी घोषणा करीत आहेत. लोकसभेत एकूण ५४३ खासदार आहेत. पैकी ४२.७ टक्के खुल्या वर्गातील आहेत, तर ओबीसी प्रवर्गातील केवळ २२ टक्के खासदार आहेत. देशात अनुसूचित जातीची लोकसंख्या १६.०६ टक्के आहे. पण लोकसभेत या वर्गाच्या खासदारांची संख्या १५.८३ टक्के आहे. अनुसूचित जमातीची लोकसंख्या ८.६ टक्के आहे. पण लोकसभेतील या वर्गातील खासदारांची संख्या ९.५७ टक्के आहे. केंद्रीय मंत्री जितेंद्र सिंह यांनी १७ मार्च २०२२ रोजी लोकसभेत दिलेल्या माहितीनुसार, केंद्र सरकारची नोकऱ्यांमध्ये खुल्यावर्गातील कर्मचाऱ्यांचे प्रमाण गुण १ मध्ये ६१ टक्के व गुण २ मध्ये ५२ टक्के असल्याचे मान्य केले आहे. अधिकारी वर्गात गुण १ मध्ये खुल्यावर्गात असलेल्यांचे प्रमाण ६४.५ टक्के आहे, तर ओबीसी १६.८ टक्के, एएससी- १२.०८ टक्के, तर एएसटी ८.६ टक्के अधिकारी म्हणून केंद्रीय नोकरीत आहेत.

बिहारमध्ये झालेल्या जातनिहाय गणनेत यादवांची संख्या मोठी आहे. यादव १४.२ टक्के आहेत. मुस्लिमांची १७.७ टक्के लोकसंख्या आहे. मुस्लीम-यादव मिळून (एमवाय) व्होट बँक ३२ टक्के आहे. ओबीसीमधील कोहर व कुर्मी हे मतदार नितीश कुमार यांच्या पाठीशी उभे असतात. बिहारमध्ये कोहर ४.२१ टक्का आहेत, तर कुर्मी हे अक्के २.७ टक्के आहेत. दोन्ही समाजाची मिळून ही लोकसंख्या ७ टक्के होते. बिहारमध्ये झालेल्या जातनिहाय गणनेत सर्वांगांची लोकसंख्या १५.५२ टक्के असल्याचे आढळले. त्यात ब्राह्मण ३.६७ टक्के, राजपूत ३.४५ टक्के आणि भूमिहार २.८९ टक्के आहेत.

बिहारमधील जातनिहाय गणनेचे मॉडेल म्हणजे भाजप विरोधकांना एका राजकीय हत्यार प्राप्त झाले आहे. सन २०१० मध्ये केंद्रात काँग्रेसप्रणीत यूपीएचे सरकार होते. तेव्हा डॉ. मनमोहन सिंग सरकारने महिला आरक्षण विधेयक मांडले होते, पण त्यात ओबीसींसाठी स्वतंत्र कोट्याची तरतूद नव्हती. आता त्याबद्दल राहुल गांधी खेद व्यक्त करीत आहेत. भाजप विरोधकांना म्हणजे इंडिया नामक आघाडीला जातनिहाय गणना हा प्रचाराचा मुद्दा बनवायचा आहे, पण त्यावर किती मतदार आकर्षित होऊ शकतात, हे ठामपणे सांगता येत नाही. इंग्रजांच्या काळात जातनिहाय गणना होत असे. १८८१ मध्ये पहिल्यांदा इंग्रजांनी देशात जातनिहाय गणना केली. १९३१ पर्यंत ही प्रथा चालू होती. १९४१ मध्ये जनगणना झाली. पण त्याची आकडेवारी जाहीर झाली नाही. देशाला स्वातंत्र्य मिळाल्यानंतर त्या वेळच्या प्रमुख नेत्यांनी जातनिहाय गणना करू नये असे ठरवले. स्वातंत्र्यानंतर १९५१ मध्ये जनगणना झाली पण त्यात जातनिहाय गणना केली गेली नाही. केवळ एएससी, एएसटी अशी गणना झाली. कारण त्यांना घटनेनुसार आरक्षण देणे बंधनकारक आहे. जातीच्या आधारावर आरक्षण मिळावे, अशी पहिली मागणी उत्तर प्रदेशातून काशीराम यांनी केली.

भारत सरकारने सामाजिक व शैक्षणिक क्षेत्रात मागास जातींना आरक्षण देण्यासाठी मंडल आयोगाची स्थापना केली. १९८० च्या दशकात जातीवर आधारित नोकऱ्या व शिक्षणात आरक्षण मिळावे या मागणीला जोर चढला. व्ही. पी. सिंग पंतप्रधान असताना त्यांनी मंडल आयोगाच्या शिफारसी स्वीकारल्याचे जाहीर केल्यानंतर देशात अनेक ठिकाणी विरोधाचा आगडोच उसळला. सन २०१० मध्ये लालूप्रसाद यादव मुलायम सिंह यादव यांनी जातनिहाय गणना व्हावी म्हणून पंतप्रधान डॉ. मनमोहन सिंग सरकारवर बराच दबाव आणला होता.

यूपीए सरकारच्या काळात सामाजिक-आर्थिक जातनिहाय गणना करण्याचा प्रयोग झाला. २०१३ मध्ये काम पूर्ण झाले. पण त्याचा तपशील पुरे कधी आला नाही. मंडल आयोगाने दिलेल्या अहवालाने ओबीसींचा आकडा ५२ टक्के आहे. पण तो २०१५ च्या जनगणनेवर आधारित आहे. बिहार मंडलचे मोदी सरकार भविष्यात अनुकरण करेल की नाही हे गुलदस्त्यात आहे, पण बिगर भाजप राज्यांतून अशा मागणीला जोर चढू लागला आहे.

स्वामिन्, युक्त, प्रकाशक व संपादक लक्ष्मण हिरीलाल कर्ते यांनी बेराार टाईम्स हे सामाजिक बुचबळ अंमलात आणले. लोकजन प्रकाशन, लोकजन भवन, सनेह नगर, तक्रिया बॉर्ड, भंडारा नगर, भंडारा येथे मुद्रित करून डोळार एनर्जीसमीरल हस्तांतरण करून, चंचलवेन स्कूल रोड, भद्रानगर कालोनी गांधीवा येथे प्रकाशित केले. संपादक लक्ष्मण हिरीलाल कर्ते, भ्रमणजननी १९४३-१९५३ (पी.आर.बी., काण्णानुसार जबाबदारी सांभाळणारे राहिले) प्रसिद्ध झालेल्या भक्तपुराणी संपादक व प्रकाशक सहमत असतीलच असे नाही. (गांधीवा न्यायक्षेत्र)

क्रांतिज्योती सावित्रीबाई फुले बालसंगोपन योजना

बाल न्याय (मुलांची काळजी व संरक्षण) अधिनियमानुसार महाराष्ट्र राज्याचे बाल न्याय (मुलांची काळजी व संरक्षण) नियमानुसार अनाथ, निराश्रित, निराधर, बेघर, संरक्षण व निवाऱ्याची गरज असलेल्या ० ते १८ वयोगटातील मुलां-मुलींना संस्थेत दाखल करण्याऐवजी पर्यायी कुटुंब उपलब्ध करून देणे व संस्थेतील वातावरणाऐवजी कौटुंबिक वातावरणात त्यांचे संगोपन व विकास घडवून आणण्यासाठी राज्यात बालसंगोपन योजना सुरु करण्यात आली होती.

ही योजना संस्थाबाह्य योजना असून या योजनेअंतर्गत ० ते १८ वयोगटातील मुलांमुलींना थेट पर्यायी कुटुंबात संगोपनाकरिता ठेवता येते. अनाथ, निराधर, निराश्रित, बेघर, दुर्धर आजारी पालकांची मुले, कैद्यांची मुले या योजनेचा लाभ घेतात राज्यामध्ये कोविडमुळे पालक मृत पावल्याने अनाथ झालेल्या बालसंगोपन योजनेच्या लाभार्थ्यांची संख्या अत्यंत अल्प असल्याने एकाच कुटुंबातील दोन पेशा जास्त बालकांना लाभ देण्याबाबत, दोन पेशा जास्त बालके एकाच कुटुंबात संगोपनासाठी देण्याबाबत तसेच कार्यरत स्वयंसेवी लाभार्थी संख्या वाढ, नवीन संस्थांना मान्यता व संस्था निवडीचे निकष, अनुदान वितरण पद्धती निश्चित करून याबाबत यापूर्वीचे सर्व शासन निर्णय/परिपत्रक अधिकृतित करून बालसंगोपन योजनेचे नाव बदलून "क्रांतिज्योती सावित्रीबाई फुले बालसंगोपन योजना" राबविण्याचा निर्णय राज्या शासनाने घेतला आहे.

बालसंगोपन योजनेसाठी पात्र लाभार्थी
अनाथ किंवा ज्यांच्या बालकांचा पत्ता लागत नाही व जी बालके दत्त देणे शक्य नाही अशी बालके. एक पालक असलेली बालके, (एका पालकाचा मृत्यू, घटस्फोट, पालक विभक्तीकरण, परित्याग, अविवाहित मातृत्व, गंभीर आजार, रक्केमळ रूग्णालयात असणे, इ. कारणांमुळे कुटुंब विघटीत झालेली, एक पालक असलेली बालके). कुटुंबातील तणाव, तंटे, वादविवाद, न्यायालयीन वाद अशा साऱ्या कौटुंबिक संकटात बाधित बालके. कुक्कुर पालकांची

बालके, जन्मठेपेची शिक्षा भोगत असलेल्या कैद्यांची बालके, तुरुंगात असलेल्या पालकांची बालके, एच.आय.व्ही. प्रस्त पालकांची बालके, कॅन्सर साऱ्याच्या दुर्धर आजाराचे बाधित पालकांची बालके. तीव्र मतीमंद बालके, एच. आय. व्ही. प्रस्त किंवा कॅन्सरप्रस्त बालके, ४० टक्के पेक्षा अधिक अपंगत्व असलेली, अंध, दिव्यांग बालके, भिक्षा मागणारी बालके, पोक्सो अधिनियमांतर्गत बळी पडलेली बालके, तीव्र कुपोषित बालके, संभालाके, दुर्धर आजार असलेली बालके, व्यसनधीन बालके, विविध प्रकारच्या दंगलीनी प्रभावित झालेली बालके, कोविड साऱ्याच्या रोगाच्या प्रादुर्भावाने दोन्ही/एक पालक गमावलेली बालके, नैसर्गिक आपत्तीमध्ये दोन्ही/एक पालक गमावलेली बालके, बालविवाहला बळी पडू शकणारी बालके, विधी संघर्षप्रस्त बालके, दोन्ही पालक दिव्यांग असलेली बालके. रस्त्यावर राहणारी, शाळेत न जाणारी, बालकामगार बालके. कौटुंबिक हिंसाचार प्रकरणात गुंतलेल्या पालकांची बालके. भिक्षेकरी गृहगत दाखल पालकांची बालके (याबाबत भिक्षेकरी गृहाच्या अधिक्षक यांचे प्रमाणपत्र आवश्यक राहिले.) बालके हे बालसंगोपन योजनेसाठी पात्र असतील.

या योजनेतर्गत मिळणारा लाभ
या योजनेतर्गत नुकतेच शासनाने प्रती बालक दरमहा देण्यात येणाऱ्या परिपोषण अनुदानात १ हजार १०० वरून २ हजार २५० तर स्वयंसेवी संस्थेच्या सहायक अनुदानात रु. १२५/- वरून रु २५०/- अशी वाढ करण्यात आली आहे. या योजनेअंतर्गत प्राप्त होणाऱ्या अनुदानातून बालकांना अन्न, वस्त्र, निवार, शिक्षण, वैद्यकीय सुविधा इ. सुविधा संबंधित कुटुंबामार्फत पुरविण्यात येतात. तसेच स्वयंसेवी संस्थेने सहाय्यक अनुदान रक्केमधून दोन सामाजिक कार्यकर्ता व एक डेटा एंट्री ऑपरेटर यांचे मानधन, प्रत्येक बालकाची केस फाईल, त्यांचे संबंधित अभिलेख, दस्तऐवज इ. हाताळणी व संग्रहीत करण्याचा खर्च, देखरेख, गृहभेटी करीताचा प्रवासखर्च यासह सर्व प्रकारचा प्रशासकीय खर्च

करण्यात येईल. बाल संगोपन योजनेअंतर्गत मिळणाऱ्या लाभाचा कालावधी हा अनाथ, स्वतः किंवा दोन्ही पालक दिव्यांग असलेली बालके, स्वतः किंवा पालक एच.आय.व्ही./किंवा कॅन्सरप्रस्त असलेली बालके, कुक्कुरग्रस्त पालकाची बालके, तीव्र मतिमंद बालके, अशा बालकांना वयाची १८ वर्षे पूर्ण होईपर्यंत बाल संगोपन योजनेचा लाभ मिळेल.

कौटुंबिक कलहगत सापडलेल्या बालकांना कौटुंबिक कलह संपुष्टत आल्याबाबतच्या न्यायालयीन आदेश निर्गमित झाल्यापासून सहा महिन्यांपर्यंत किंवा वयाची १८ वर्षे पूर्ण होईपर्यंत यापैकी जे आधी घडले तोपर्यंत लाभ देय राहिले. जन्मठेपेची शिक्षा किंवा अन्य शिक्षा भोगत असलेल्या तुरुंगातील पालकांच्या बालकांना पालकांची शिक्षा संपल्यापासून ६ महिन्यांपर्यंत किंवा बालकाच्या वयाची १८ वर्षे पूर्ण होईपर्यंत यापैकी जे आधी घडले तोपर्यंत लाभ देय राहिले. याकरिता सामाजिक तपासणी अहवालाच्या आधारे बाल कल्याण समितीने निर्णय घेईल.

भिक्षेकरीगृहात दाखल असलेल्या पालकांच्या बालकांना पालक भिक्षेकरी गृहातून मुक्त झालेल्या तारखेपासून सहा महिन्यांपर्यंत किंवा बालकाच्या वयाची १८ वर्षे पूर्ण होईपर्यंत यापैकी जे आधी घडले तोपर्यंत लाभ देय राहिले. कौटुंबिक हिंसाचार प्रकरणात गुंतलेल्या पालकांच्या बालकांना प्रकरण निकाली झाल्याबाबत न्यायालयाच्या निर्णयाच्या अधीन राहून त्या तारखेपासून ६ महिन्यांपर्यंत किंवा बालकाची वयाची १८ वर्षे पूर्ण होईपर्यंत यापैकी जे आधी घडले तोपर्यंत लाभ देय राहिले. एका पालकाचा मृत्यू, घटस्फोट पालक विभक्तीकरण, परित्याग, अविवाहित मातृत्व, गंभीर आजार, पालक रूग्णालयात असणे इ. कारणांमुळे कुटुंब विघटीत झाल्याने एक पालक असलेल्या बालकांना लाभ दिल्यानंतर त्याच्या पालकाने पुनर्विवाह केल्यास पुनर्विवाहाच्या

जन्म तारखेचा दाखला/ शाळा सोडल्याचा दाखला मिळण्यास विलंब होत असल्यास मागत्या इयत्तेची गुणपत्रक किंवा बोनाफाइड प्रमाणपत्र घेण्यात यावे. बालक व बालक बाल कल्याण समितीसमोर हजर राहणे आवश्यक आहे. ३ ते १८ वयोगटातील लाभार्थी हा शिक्षण घेत असल्यास (शाळेची गुणपत्रिका/बोनाफाइड सोबत जोडावे.) बँक अकाउंट क्रमांक (पासबुकची छायांकित प्रत) बालकाचा सांभाळ करत असल्याबाबतचे जैविक बालकाव्यतिकर संशोधन कर्त्याचे किंवा नातेवाईकांचे हमीपत्र जोडावे.

कुमारी मातेचे पाल्य, कौटुंबिक हिंसाप्रस्त महिलेचे पाल्य, आई किंवा वडील सोडून गेलेली बालके, दुर्धर आजाराने प्रस्त पालकांची बालके, दोन्ही पालक अपंग असलेली बालके यांचे करिता प्रकरणपरत्वे पोलीस अहवाल, वैद्यकीय प्रमाणपत्र व ग्रामसेवक यांचा दाखला, बालकांचा सांभाळ करणारी व्यक्ती व्यसनधीन नसल्याबाबतचा बालकाचा सांभाळ करणाऱ्या व्यक्तीचा सामाजिक तपासणी अहवाल. भिक्षेकरी गृहात दाखल पालकांच्या बालकांकरिता (भिक्षेकरी गृहाच्या अधिक्षक यांचे प्रमाणपत्र आवश्यक राहिले.) एका पालकाचा मृत्यू, घटस्फोट, पालक विभक्तीकरण, परित्याग, अविवाहित मातृत्व, गंभीर आजार या संदर्भातील आवश्यक कागदपत्रे असणे गरजेचे आहे. सर्वसामान्यपणे एका कुटुंबातील दोन बालकांना योजनेचा लाभ अनुज्ञेय राहिले. तसेच एका कुटुंबात दोनच बालकांना सांभाळ करण्यासाठी ठेवता येईल.

स्वयंसेवी संस्थांची निवडीसाठी आवश्यक कागदपत्रे
बाल न्याय (मुलांची काळजी व संरक्षण) अधिनियम २०१५ सुधारित अधिनियम २०२१ (१४) व महाराष्ट्र राज्याचे बाल न्याय (मुलांची काळजी व संरक्षण) नियम, २०१८ नुसार अनाथ, निराश्रित, निराधर, बेघर, संरक्षण व निवाऱ्याची गरज असलेल्या ० ते १८ वयोगटातील बालके या योजनेच्या लाभसाठी पात्र असतील. लाभार्थ्यांचा रहिवाशी दाखला (तलाठी/ग्रामसेवक/नगरसेवक/सरपंच यांचेकडून निर्गमित दाखला), लाभार्थ्यांचे व पालकांचे आधार कार्ड (छायांकित प्रत). लाभार्थ्यांचे / पालकांचे वार्षिक उत्पन्न हे अडीच लाखापेक्षा कमी असल्याबाबतचा तलाठी / तहसीलदार यांचा दाखला. दारिद्र्य रेषेखालील कुटुंबास प्राधान्य देण्यात येईल. आई/ वडीलांचा अथवा दोघांच्या मृत्यू दाखला. पालक/आई/वडील यांचे समवेत घरसमोरचा फोटो. बालकांचा

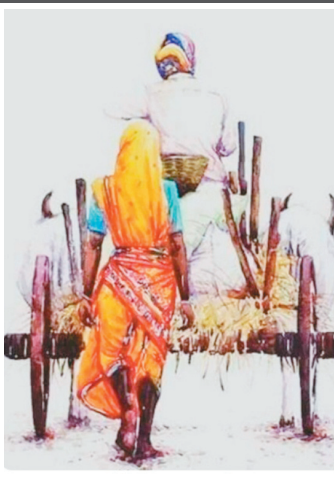
नाम, महाराष्ट्र राज्य पुणे यांच्यामार्फत त प्रत्येक जिल्ह्यातून बाल संगोपन योजना राबविण्याकरिता स्वयंसेवी संस्थांचे अर्ज हे जाहिरात प्रसिद्ध करून संबंधित जिल्हाच्या जिल्हा महिला व बाल विकास अधिकारी कार्यालयात जमा करतील. त्यानंतर संबंधित जिल्हाचे जिल्हा महिला व बाल विकास अधिकारी यांनी स्वयंसेवी संस्थेच्या कार्यालयात भेट देऊन तपासणी करावी व संस्थेच्या

मागील तीन वर्षांच्या कार्याबाबत सखोल तपासणी करून संस्थेला मंजूर करावयाची लाभार्थी संख्या व कार्यक्षेत्राबाबत शिफारस करतील. जिल्हा महिला व बाल विकास अधिकारी यांचेकडून प्राप्त प्रस्तावांची छाननी करून आयुक्त, महिला व बाल विकास विभाग, महाराष्ट्र राज्य पुणे हे संस्थेच्या कार्यक्षेत्र व मंजूर करावयाची लाभार्थी संख्या याबाबत स्वयंस्पष्ट शिफारस करून मंजूर करावयाच्या संस्थांची जिल्हा निहाय यादी शासनकडे मंजूरीस्वरूप सादर करतील. शासनकडून जिल्हा व कार्यक्षेत्र निहाय संस्था व लाभार्थी संख्येस मान्यता प्रदान करण्यात आल्यानंतर. जिल्हात प्रत्यक्षात बाल संगोपन योजनेचे काम सुरु करील. बालसंगोपन योजना राबविणाऱ्या संस्थेला देण्यात येणारी मान्यता अदेशच्या दिनांकापासून पाच वर्षासाठी राहिले. स्वयंसेवी संस्थेस २०० पेक्षा जास्त मुलांसाठी मान्यता देण्यात जाणार नाही.

संस्थेची जबाबदारी व कार्य
पालक बालकांचे प्रस्ताव मान्यतेकरिता जिल्हा महिला बाल विकास अधिकारी कार्यालयामार्फत बाल कल्याण समिती कडे सादर करणे. पालक कुटुंबाचा शोध घेणे संगोपनकर्त्या कुटुंबास मार्गदर्शन करणे. लाभार्थी बालकांच्या प्राप्ती बाबत लाभार्थी/संगोपनकर्त्या कुटुंबाची नियमित देखरेख ठेवणे. किमान तीन महिन्यातून एकादा गृहभेटी देऊन लाभार्थ्यांचा सामाजिक तपासणी अहवाल जिल्हा महिला व बाल विकास अधिकारी यांचे मार्फत बाल कल्याण समितीकडे सादर करणे. प्रत्येक बालकाचा प्रस्ताव सोबतचे सर्व अभिलेख संगणकीकृत करून जतन करून ठेवणे. जिल्हा महिला बाल विकास अधिकारी अथवा शासनाने मागणी केल्यास सदर अभिलेख उपलब्ध करून देणे. ही योजना १ एप्रिल २०२३ पासून सुरुवात लागू राहिले. अधिक माहितीसाठी जिल्हाच्या जिल्हा महिला व बाल विकास अधिकारी कार्यालयात संपर्क साधावा.
संदीप गावित, उपसंपादक जिल्हा माहिती कार्यालय, नंदुरवार

शेतकऱ्यांच्या स्वातंत्र्यासाठीच, राज्यात व केंद्रात-स्वतंत्र शेतकरी मंत्रालय

१) राजकीय पक्ष व सत्ताधीश हे शेतकऱ्यांना उत्पादन वाढविण्याचे सल्ले देतात, उत्पन्न वाढविणे ही देशाची गरज असली तरी, शेतीमालाला भाव कमी देऊन, शेतकऱ्यांचा सत्यानाश केला जातो. शेतकऱ्यांची गरज तेव्हाच कळते जेव्हा शेतकरी कमी उत्पादन काढतील आणि फक्त स्वतःपुरते पिकवतील. टमाट्याची टंचाई होती म्हणून टमाट्याचे भाव वाढलेत. कांद्याची टंचाई निर्माण होते तेव्हा आहा: कार होतो, सरकार पडते. आयात-धोरणाने शेतीमाल जरी देशात आला तर तो आमदार, खासदार, मंत्री यांचे त्यात हात आहे होतात. म्हणून शेतीमालाची टंचाई सुसती किमान दोन वर्षे निर्माण करणे, गरज तयार झाली आहे. नाहीतर फक्त दूध, मिरची, कांदी, उत्पादने तरी बंद केले तरी सरकार हादरते. किमान दोन वर्षे शेतीचे वहिटाटी करून शेतीचे पोत दुरुस्त करणे व जमीन कसदार बनविणे, काही भाग पिकवून व बाकी शेतीची मशागत करणे. मात्र जमीन पडीत ठेवू नये, व फक्त स्वतःच्या जमण्या पुरते, स्वतःपुरते पिकविणे शेतामालाची विक्री करू नये. शेतकऱ्याला सतत अडचणीत ठेवून शेतामाल बाजारात घेण्या साठी ही सोयीची उपलब्धता केल्या जात आहे. उत्पादन वाढविण्याच्या नादात दुकानदार, कारखानदार व इतर यंत्रणा पोसणे कमी करावे, व शेतीवरील खर्च कमी करणे. मागील काळात आपण देशी बियाणे पेरून खर्च कमी करत होतो. धरातीलच जमा करून ठेवलेले बी-बियाणे काढून शेती करत होते, तेच आताही किमान दोन वर्षे इतर उद्योग करून, बँकेचे कागदले ती कशी फेडावी याचा विचार करावा लागेल. जनता जरी एकत्र झाली तर कोणताही कोणतीही बँक अडवणारी नाही. फक्त दोन वर्षे अडवण सोसावी लागेल पण सर्व रस्ता पुढील पिढीच्या आयुष्याचा मोकळा होईल.

विरोधी वागले तेव्हाच खरी शेतकऱ्यांमध्ये जागृता येईल. त्यासाठी ही मोहीम सर्व राज्यातील व देशातील शेतकऱ्यांनी एकत्र येऊन करावी लागेल, पुन्हा शेतकऱ्यांचा संप करवा लागेल, शासन कमी आंदोलन करावे लागेल. शहरात शेतीमाल आला नाही तर शहरे ओसाड पडतील , त्याचा परिणाम शहरेच होईल. तेव्हाच सरकार हादरेल. आता रस्त्यावरची लढाई नको, आंदोलने नको, शांततेच्या मार्गाने चालणारे हे तीव्र आंदोलन हे तर ती शेतीत कृतीत करावी लागेल. लॉकडाऊन च्या काळात औद्योगिक उत्पादने बंद होती, तरी देशात कृतीत वस्तू मिळाली नाही, कोणताही वस्तूचा तुटवडा नव्हता. पण शेतामाल तयार झाला नाही तुटवडा पडला तर तेव्हा आता पुढील पिढीला हाच निर्णय घ्यावा लागेल. आता सरकाराला, सर्व शेतकरी विरोधी वागणाऱ्या व्यवस्थेला चपराक बसण्यासाठी व शेतकऱ्यांना स्वतःचे हित जोपासण्यासाठी आता फक्त हेच करावे लागेल. या पक्ष प्रतिनिधींचे हार तुरे नाही तर जाब विचारणे सुरु करा, तेव्हाच ही व्यवस्था दुरुस्त होईल.

३) शेतकरी हिताचे कायदे तयार करणे गरजेचे आहे, सन १८ जून १९५१ ला केलेली घटना दुरुस्ती मुळे शेतकरी स्वतःपेक्षा आला व औद्योगिकरण वाढले, त्यासाठी पुन्हा नव्याने आमदार, खासदार ची संख्या विधानसभेत, संसदेत शेतकरी विरोधी कायदे बदलण्यासाठी लागेल. आणि असे निर्णय राज्य व केंद्र सरकार करण्याच्याच्या मानसिकतेत नाही, आणि असे कायदे एखाद्या पक्षाने केले तरी, इतर राजकीय पक्ष विरोधी आवाज उठवून दुकानदारी साधल्या शिवाय राहत नाही हे आपण मागील काळात वीड वर्षे दिल्ली येथे चाललेल्या आंदोलनातून पाहिले. काही राजकीय पक्ष शेतकऱ्यांच्या बाजूने होते, तर काही राजकीय पक्ष शेतकऱ्यांच्या विरोधात होते. स्वतःच्या दुकानदारासाठी शेतकऱ्यांच्या नावाने राजकीय पाट्या काढल्या. आताचे कायदे सत्ताधीशांच्या व राजकीय पक्षांच्या फायद्याचे आहेत, म्हणून छोट्या पाट्या आता मोठ्या होऊन फोफावत आहे. कोणताही राजकीय पक्ष शेतकऱ्यांच्या फायद्याचे नाहीत. तर ते जुनेच कायदे अमलात आणणार लढाई आहे.

२)शेतकरी जेव्हा शासन धोरणाच्या

शेतकऱ्यांच्या हिताचे दृष्टीने काही मुद्द्यावर दृष्टीक्षेप

मरण आहे. ४)शासनाची तिजोरी शहरी विकासात गुंतून पडत आहे. राज्यात व केंद्रात नट नट्या व ज्यांना भुईमुगाच्या शेगा कुठे लागतात हे कळत नाही असे आमदार, खासदार, अशिक्षित आणि जातीच्या भ्रशोराव हातूने हाणून पाडणे हा मोठा उद्देश आहे. आता शहरीकरण वाढविण्याची आवश्यकता संपली. शहरीकरण पोसण्यासाठी सरकारी तिजोरीवर भर पडत आहे. एकट्या मुंबई आणि ठाणे शहरात ६० आमदार आहेत व संपूर्ण विदर्भातील ११ जिल्ह्यात ६२ आमदार आहेत. शेतकऱ्याला सतत गुलामपिरीत ठेवून राज्य करण्याचे हेतूने सत्ताधीशांनी, व राजकीय पक्षांनी आतापर्यंत सत्ता चालविली. ही जबाबदारी आता पुन्हा शेतकऱ्यावर दुरुस्त करण्याची आली आहे. नुसता शेतकऱ्यांना लॉलीपॉप देऊन, पिकविमा व इतर आभिषे , कोरडे आश्वासने देवून, अनुदान देण्याचे घोषणा करून फक्त टाईमपास करणे चालू आहे.

दुरापास्त झाले. खरे आणि खोटे प्रश्न एकाच तराजूत तोलेले जात आहे. शेतीमालाला भाव मागितला तो शेतकरी गुन्हेगार होतो. शेतीची मशागत करत असताना त्याला येणारे आर्थिक, सामाजिक प्रश्न शेतीतील भाऊबंदकीचे वाद , सातबारा वर दहा नावे, शेतीचे रस्ते इतर कौटुंबिक समस्या निर्माण झाल्यात. त्याच्या सुख सुविधासाठी त्याला कर्जातून मुक्त केल्या जात नाही. असे सारे भेडसावणारे प्रश्न त्याच्यावर नजरेसमोर आलेत, कोणाला न्याय मागावा एवढी ताकद सुद्धा त्याच्या विचारात राहिली नाही. म्हणून शेतकऱ्याचे आत्महत्या सत्र असेच सुरु राहणार. एवढ्या गंभीर प्रश्नावर शासन लक्ष कधी घालणार.

५) शेतीचे उत्पादन वाढविताना शेतकऱ्यांच्या वैयक्तिक समस्या तयार झाल्यात. शेतकऱ्यांनी स्वतः दुःखात राहून, इतरांना जगविले. मात्र स्वतःचा घात करून घेतला. आम्ही एक दाण्याचे १००० दाणे करण्याच्या नादात एका रुपयाचे एक हजार रुपये करणे विसरले. आपण उत्पादन वाढून खूप पुण्या करतो आहे, या विचारात तो फिसला. कारण त्याला सरकारच आपल्या विरोधी वागते हे कळत नव्हते. त्याचे प्रश्न, समस्या गेल्या ७५ वर्षात कोणत्याही राजकीय पक्षाच्या सरकारने सोडविल्या नाहीत. शेतीच्या व्यवस्थेसाठी अनेक मंत्रालय आहेत, परंतु शेतकऱ्यांना न्याय अधिकार व समस्या सोडविण्यासाठी कां स्वतंत्र व्यवस्था तयार करण्यात आली नाही? भारत देश जर कृषीप्रधान देश आहे , तर ती जमीन कसणू श्या शेतकऱ्याला तुम्ही जगाचा पोशिंदा , बळीराजा, अन्नदाता, जीवन दाता म्हटले. अन भारत देशात त्याचीच अवहेलना करून त्याला मातीत घातले, यालाच तुम्ही या देशाचे आर्थिक धोरण म्हणाल काय ?

७) तर मा शेती वाहणाऱ्या, कष्ट करणाऱ्या शेतकऱ्यांचे होणारे बेहाल सरकारला दिसले नाही काय ? सरकारला हे सर्व माहीत असून जाणीवपूर्वक राज्य व केंद्र सरकारने शेतकऱ्याला वाळीत टाकले. शेती वाहणाऱ्या जिवांत प्राण्याच्या समस्या सोडविण्या साठी "स्वतंत्र शेतकरी मंत्रालय" का उभे झाले नाही. त्यासाठी मी अनेकदा वृत्तपत्र लेखन, गुगल वर लेखन, करून स्वतंत्र शेतकरी मंत्रालय का झाले नाही? म्हणून संपूर्ण महाराष्ट्रात व देशात चर्चा घडविण्याचा सतत प्रयत्न, हाट्टअप आंदारे, फेसबुक द्वारे वृत्तपत्राच्या माध्यमातून, झेनेकडे केला. वृत्तपत्रात ४० लेख लिहून शेतकऱ्यांना जागृत केले.

६) शेतीचे उत्पादन वाढविण्या साठी शेतीचे पक्षाच्या सरकारने सोडविल्या नाहीत. शेतीच्या व्यवस्थेसाठी अनेक मंत्रालय आहेत, परंतु शेतकऱ्यांना न्याय अधिकार व समस्या सोडविण्यासाठी कां स्वतंत्र व्यवस्था तयार करण्यात आली नाही? भारत देश जर कृषीप्रधान देश आहे , तर ती जमीन कसणू श्या शेतकऱ्याला तुम्ही जगाचा पोशिंदा , बळीराजा, अन्नदाता, जीवन दाता म्हटले. अन भारत देशात त्याचीच अवहेलना करून त्याला मातीत घातले, यालाच तुम्ही या देशाचे आर्थिक धोरण म्हणाल काय ?

८) कवी, लेखक, ग्रामीता प्रचारक, आमदार, खासदार, मंत्रींनी फक्त सतत शेतकऱ्यांच्या समोर येऊन शेतकऱ्यांच्या दुःखाचे पाठे वाचलेत, व त्यांनी शेतकऱ्यांना भावनाहीन बनवून स्वतःचा हेतू साध्य केला. पारितोषिक मिळविले, शेतकऱ्यांच्या दुःखाचे गाव्हणे मांडून नावलौकिक

गोंदिया जिल्ह्याला चार वर्षांत मिळाले पाचवे पालकमंत्री

गोंदिया :- स्थानिक पालकमंत्र्यांच्याबाबतीत गोंदिया जिल्हा नेहमीच दुर्दैवी ठरला आहे. जिल्हा निर्मितीनंतर महादेवराव शिवणकर, राजकुमार बडोले आणि परिणय फुके वगळता नेहमी इतर जिल्हातील नेतेच पालकमंत्री म्हणून लाभले. २०१९ मध्ये झालेल्या निवडणुकीनंतर आत्तापर्यंत चार वर्षांच्या काळात गोंदिया जिल्ह्याला पाचवे पालकमंत्री मिळाले.

गोंदिया जिल्हा राज्याच्या पूर्व टोकावर आहे. निसर्गसंपन्न आणि जंगलव्याप्त असल्यामुळे या जिल्ह्याला विशेष स्थान आहे. मात्र नक्षलप्रस्त आणि आदिवासीबहुल असल्यामुळे या जिल्हाकडे राज्य शासनाचे कायमच दुर्लक्ष झाले. प्रफुल्ल पटेल यांच्यासारखे वजनदार नेते असूनही त्यांचा फारसा लाभ जिल्ह्याला झाला नाही. महादेवराव शिवणकर राज्याचे मंत्री असताना भंडारा जिल्हाची विभागणी झाली. गोंदिया जिल्हाचे पालकमंत्री म्हणून शिवणकर यांनी प्रभावशाली भूमिका बजावली होती. त्यानंतरच्या काळात मात्र जिल्हावर कायमच बाहेरचे पालकमंत्री लादण्यात आले. या पूर्वीचे पालकमंत्री तर वर्षातून फक्त झेंडावंदन करण्याकरिताच येत होते. त्यामुळे त्यांना "झेंडामंत्री" अशी बिरुदावली देखील लाभली.

गोंदिया जिल्हाचे सर्वाधिक काळ पालकमंत्री राहिलेले अनिल देशमुख यांनी गृहमंत्रिपदाचा राजीनामा द्यावा लागला होता. तर युतीच्या काळात जिल्हाच्या पालकमंत्री असलेले राजकुमार बडोले यांनी शेवटच्या सहा महिन्यात मंत्रिपदाचा राजीनामा दिला होता.

युती सरकारच्या काळात भंडारा जिल्हाचे विभाजन होऊन गोंदिया जिल्हा अस्तित्वात आला. पहिले पालकमंत्री प्रा. महादेवराव शिवणकर हे होते. त्यानंतर मात्र गोंदिया जिल्हाला स्थानिक पालकमंत्री लाभले नाही. २०१४ मध्ये भाजप-शिवसेना युतीचे सरकार सत्तेवर आले तेव्हा अर्जुनी-मोरागाव मतदारसंघातून दुसऱ्यांदा निवडून आलेले राजकुमार बडोले सामाजिक न्यायमंत्री झाले. त्यांना गोंदियाचे पालकमंत्री करण्यात आले. १४ वर्षांनंतर मूळ जिल्हातील व्यक्ती पालकमंत्री झाले होते. मात्र त्यांना शेवटच्या सहा महिन्यात आपल्या पदाचा राजीनामा द्यावा लागला. त्यानंतर डॉ. परिणय फुके यांना गोंदियाचे पालकमंत्रीपद मिळाले होते. सहा महिन्यांनंतर विधानसभा निवडणुकीनंतर राज्यात महाविकास आघाडीचे सरकार सत्तेत आले. आणि पुन्हा गोंदिया जिल्हाच्या पालकमंत्रीपदाची

गोंदिया आणि देशमुख हे समीकरण
गोंदियाचे सर्वाधिक काळ पालकमंत्री राहण्याचा बहुमान अनिल देशमुख यांचाच मिळाला. ते १२ वर्षे गोंदिया जिल्हाचे पालकमंत्री होते. गोंदिया जिल्हा आणि पालकमंत्री अनिल देशमुख हे समीकरण झाले होते. देशमुखांची नाव गोंदिया जिल्हाशी चांगलीच जुळली होती. आघाडीचे सरकार आले की, खेड्यापाड्यातील व्यक्ती आपला पालकमंत्री अनिल देशमुखच होणार असे ठामपणे सांगायचे. या दरम्यान, देशमुख फक्त शासकीय ध्वजारोहण व विशेष कार्यक्रमप्रसंगीच येत असल्याने त्यांची झेंडामंत्री म्हणून ओळख विरोधकांनी तयार केली होती. मात्र जिल्हातील कार्यकर्ते आणि नेत्यांशी त्यांचा कायम संपर्क होता.

काँग्रेसचा अजित पवार गट सहभागी झाला. तेव्हापासून नव्या पालकमंत्र्याची जिल्ह्याला वाट होती. त्यानुसार ४ ऑक्टोबरला जाहिर झालेल्या यादीनुसार गडचिरोली जिल्हातील राष्ट्रवादी काँग्रेसचे मंत्री धर्मरावबाबा आत्राम यांच्याकडे गोंदिया जिल्हाचे पालकत्व आल्याने चार वर्षात पाच पालकमंत्री गोंदिया जिल्हाला

जबाबदारी अनिल देशमुख यांच्याकडे आली. काँग्रेस-राष्ट्रवादी आघाडी सरकारच्या सत्ताकाळात देशमुख गोंदिया जिल्हाचे पालकमंत्री होते. जिल्हाचे पालकमंत्री पद सांभाळणारे अनिल देशमुख यांच्यावर झालेल्या आरोपांमुळे त्यांनी आपल्या पदाचा राजीनामा द्यावा लागला होता. देशमुखांनी मंत्रीपदाचा राजीनामा दिल्यानंतर नवाब मलीक यांच्याकडे जिल्हाचे पालकमंत्रीपद सोपवण्यात आले. मात्र तेदेखील मंत्रीपदावरून पायउतार झाल्याने मविआ सरकार असेपर्यंत प्राजक्त तनपूर पालकमंत्री

लाभले आहे. गोंदियात यापूर्वी दत्ता मेघे, विजयकुमार गावित, नाना पंचवट्टे यांनीही जिल्हाचे पालकमंत्री म्हणून जबाबदारी सांभाळली आहे.

उड्डाणपुलाचे काम डिसेंबरपासून सुरु होणार

दोन वर्षांपासून रखडले बांधकाम: बांधकाम विभागाची बैठक

गोंदिया: शहरातील गोंदिया-बालाघाट मार्गावरील रेल्वे उड्डाणपुलाचे बांधकाम अद्यापही सुरु न झाल्याने शहरवासीयांना त्रास सहन करावा लागत आहे. त्यामुळे या पुलाचे बांधकाम त्वरित सुरु करण्यात यावे, यासह इतरही बांधकामाचा आढावा घेण्यासाठी सार्वजनिक बांधकाम विभागाच्या अधिकाऱ्यांची माजी आमदार गोपालदास अग्रवाल यांच्या उपस्थितीत बैठक घेण्यात आली. यात बांधकाम विभागाच्या अधिकाऱ्यांनी बैठकीत सांगितले.

आ.गोपालदास अग्रवाल यांनी बैठकीत नाराजी व्यक्त केली. यावेळी मुख्य अभियंता नंदनवार यांनी अधिकार अभियंता भानुसे आणि कार्यकारी अभियंता लमाणे यांच्याकडून पुलाच्या बांधकामाची माहिती घेऊन निविदेला त्वरित अंतिम मंजुरी देऊन शासनाकडे सादर करण्यास सांगितले. मंजुरी मिळताच डिसेंबरपासून उड्डाणपुलाचे काम सुरु करण्याचे आश्वासन नंदनवार यांनी दिले. बैठकीला उपविभागीय अभियंता लांजेवार, बागडे, कनिष्ठ अभियंता हरणे यांच्यासह अधिकारी उपस्थित होते.

गोंदिया-बालाघाट मार्गावरील उड्डाणपुल बांधकामाला २०१९ मध्ये मंजुरी मिळाल्यानंतर या पुलाचे बांधकाम अद्यापही सुरु झाले नाही. परिणामी, शहरात वाहतुकीची कोडी आणि पुलाच्या दोन्ही बाजूकडील नागरिकांना त्रास सहन करावा लागत आहे. तर याचा येथील व्यवसायांवरसुद्धा परिणाम झाला आहे. राज्याचे उपमुख्यमंत्री देवेंद्र फडणवीस यांनी सुद्धा यांची दखल घेत पुलाचे बांधकाम त्वरित सुरु करण्याच्या सुचना बांधकाम विभागाचे मुख्य अभियंता नंदनवार यांना केली होती. पण यानंतरही उड्डाणपुलाचे काम सुरु झाले नाही. यावर माजी

मराठटोली, हड्डोटोली रेल्वे उड्डाणपुलाचे काम २०१९ पासून प्रलंबित आहे. परिणामी, नागरिकांना त्रास सहन करावा लागत आहे. या पुलाचे कामसुद्धा दिवाळीनंतर सुरु करण्यात येणार असल्याचे बांधकाम विभागाच्या अभियंत्यांनी बैठकीत सांगितले. कुडवा, धापेवाडा, कटंगी-रावणवाडी-कामठा व जिल्हाधिकारी कार्यालयाकडे जाणाऱ्या रस्त्यावरील खडे बुजविण्याकडे अग्रवाल यांनी लक्ष वेधले.

ओबीसी समाज प्रबोधन मेळावा उत्साहात

गोरेगाव: तालुक्यातील मोहाडी येथील आदर्श वाचनालयाच्या सभागृहात रविवार (दि.८) ओबीसी सेवा संचालक ओबीसी समाज प्रबोधन मेळाव्याचे आयोजन करण्यात आले होते. या मेळाव्यात ओबीसीच्या जाती जनगणनासह विविध विषयांवर मंथन करून चर्चा करण्यात आली. ओबीसी समाज प्रबोधन मेळाव्याच्या अध्यक्षस्थानी ओबीसी सेवा संचालक जिल्हाध्यक्ष प्रा.बी.एम. करमकर होते. मार्गदर्शक म्हणून ओबीसी संघर्ष कृती समितीचे जिल्हाध्यक्ष बबलू कट्टे तर प्रमुख अतिथी म्हणून ओबीसी सेवा संचालक राज्य संघटन सचिव सावन कट्टे, डॉ. गुरुदास येडेवार, भुमेश ठाकरे,

सचिव बघेले, वाय.डी.चौरागडे, लिखीराम बघेले उपस्थित होते. याप्रसंगी मेळाव्याचे अध्यक्ष करमकर व बबलू कट्टे यांनी प्रबोधन केले. तसेच स्वातंत्र्याचा अमृत महोत्सवी वर्ष साजरा केला तरी राज्यकर्ते ओबीसी जनगणना करून ओबीसी जातीची सामाजिक, शैक्षणिक आर्थिक स्थिती जाणून संख्येप्रमाणाने हिस्सेदारी घ्यायला का तयार नाही? सरकार ओबीसी परदेश शिष्यवृत्ती, आधार योजना, वसतिगृहांचे जीआर काढते, पण वित्तमंत्री निधी का देत नाही? शाळांचे कंपनीकरण, नोकऱ्यांचे कंत्राटीकरण करून मागासवर्गीयांचे शिक्षण व नोकरीतील हिस्सेदारी का संपविली जात आहे? ओबीसी,

मराठा, धनगर आदिवासींचे भांडणे लावून त्यांच्या हक्काविरुद्ध कोर्टात जाणारे कोर आहेत. शेतकऱ्यांचा स्वामीनाथन आयोग का लागू होत नाही. ओबीसी समाजाचा नोकरीतील अनुशेष का भरला जात नाही, ईडब्ल्यूएसचे असंवैधानिक आरक्षण देताना सवर्णना २० लाखाची उत्पन्न अट व त्यांच्यापेक्षा मागास असलेल्या ओबीसींना ८ लाखाची अट का, हा भेदभाव कोण करते? आदी प्रश्नांचा मागोवा घेत वक्त्यांनी लक्षात आणून दिले की कोणतीही सरकार आली तरी ओबीसींना त्यांच्या संख्येप्रमाणाने भागिदारी मिळत नाही कारण वर्णावादी व्यवस्था राबवणारे उच्चवर्णीय

हिंदूंच्या हातात सत्ता असल्यामुळे ते ओबीसींना सत्ता-संपत्ती, शिक्षण-नोकरीत संख्येप्रमाणात भागिदारी घ्यायला तयार नाहीत. तेव्हा ओबीसी हिंदूंनी सवर्ण हिंदूंच्या संघटनातील नेतृत्व झुगारून स्वतःचे सामाजिक, धार्मिक, राजकीय संघटन मजबूत करून स्वतः

ची धर्म, अर्थ राज्यसत्ता निर्माण करण्यासाठी कार्य करावे. त्याशिवाय ओबीसी समाजाचे प्रश्न सुटणार नाही. मनुवादी राजकीय पक्षांचा गाजर यात्रेला वा फेकेफेकीला भूलथापांना बळी न पडता मत मागायला येणाऱ्या नेत्यांचा ओबीसी प्रश्नांवर घेराव करा. त्याशिवाय समाजाशी धोकाधडी करणारे वर्णावादी पक्षांचे नेते वठणीवर येणार नाही. असा इशारा वक्त्यांनी दिला. प्रास्ताविक मोहाडीचे सरपंच नरेंद्र चौरागडे यांनी मांडले. संचालन वाय.एफ.पटले यांनी केले. आभार जे.के. पटले यांनी मानले.

अर्जुनी मोर. येथे पोलीस पाटील पदासाठी १५ ऑक्टोबरला लेखी परिक्षा

अर्जुनी मोरागाव: - उपविभागीय कार्यालय अर्जुनी मोरागाव अंतर्गत सडक अर्जुनीच्या २७ तर अर्जुनी मोरागाव तालुक्यातील ६८ पोलीस पाटील पदाकरिता ऑनलाइन अर्ज मागविण्यात आले होते त्यानुसार दोन्ही टप्प्यात ११०६ अर्ज प्राप्त झाले विभागाच्या वतीने ऑनलाइन अर्जांची पडताळणी नंतर अंतिम उमेदवार यादी जाहीर झाली त्यात १०५९ उमेदवारांचे अर्ज पात्र ठरले असून ४७ उमेदवारांना अपात्र करण्यात आले आहे. दि. १५ ऑक्टोबर रोजी स्थानिक अर्जुनी मोरागाव येथे केंद्रावर ही लेखी परीक्षा घेण्यात येणार असून दि. ९ ते १५ ऑक्टोबर दरम्यान परिक्षार्थी उमेदवारांना प्रवेशपत्र ऑनलाइन उपलब्ध होणार आहेत. अशी माहिती उपविभागीय अधिकारी वरुणकुमार शहारे यांनी दिली.

पोलिस पाटील पदांची परीक्षा अतिशय पारदर्शक पार पडणार आहे. उमेदवारांनी प्रवेशपत्रात दिलेल्या अटी आणि शर्ती वाचून त्याचे काटेकोर पालन करून विहित वेळेत परीक्षा केंद्रावर पोहोचणे, संपूर्ण प्रक्रिया ऑनलाइन असल्यामुळे उमेदवारांचा बराच वेळ वाचला आहे.

वरुणकुमार शहारे उपविभागीय अधिकारी अर्जुनी मोरागाव आली. जागा निश्चित करून ८ सप्टेंबर ते २० सप्टेंबर या कालावधीत उमेदवारांकडून अर्ज मागविण्यात आले. त्यानुसार आलेल्या अर्जांची विभागाच्या वतीने पडताळणी केली त्यात १४३ अर्ज पात्र, तर ७२ अर्ज त्रुट्या व पुराव्या अभावी प्रलंबित ठेवण्यात आले आणि ४३ उमेदवारांचे अर्ज अपात्र करण्यात आले होते.

बाहणी खडकी येथे तात्पुरती स्थगित सडक अर्जुनी तालुक्यातील बाहणी खडकी येथे निघालेल्या आरक्षणानुसार सदर जागा विमुक्त जाती (अ) करिता राखीव ठेवण्यात आली होती. या ठिकाणावरून दोन उमेदवारांचे अर्ज प्राप्त झाले होते. या अर्जांवर गावकऱ्यांनी आक्षेप घेतल्यानंतर हे दोन्ही अर्जांच्या पुराव्यांची उपविभागीय कार्यालयाच्या वतीने पडताळणी केल्यानंतर दोन्ही अर्जांदाऱ्यांचे पुरावे अपुरे आढळून आले. पात्र झालेल्या दोन्ही उमेदवारांना सखोल चौकशीअंती अपात्र ठरविण्यात आले त्यामुळे या जागेची परीक्षा तात्पुरती स्थगित करण्यात आली त्यामुळे आता १४ जागांकरिता १०५९ उमेदवारांमध्ये लेखी परीक्षा पार पडणार आहे.

आले आहेत. मात्र निघालेल्या आरक्षणानुसार त्या १३ गावातून एकही अर्ज न आल्यामुळे तर १ गावामध्ये आलेल्या अर्जातील दोन्ही उमेदवार सडक पुराव्या अभावी अपात्र ठरल्याने त्या एवढ्या १४ गावांकरिता शासन निर्णयानुसार नव्याने आरक्षणानी अर्दलाबदल करून अर्ज मागविण्यात आले. त्यात नवीन १६३ उमेदवारांची भर पडली दोन्ही टप्प्यात आलेल्या ११०६ अर्जांपैकी ४७ अर्ज अपात्र ठरविण्यात आले आणि अखेर १४ पोलीस पाटील पदांच्या जागे करिता १०५९ उमेदवार पात्र ठरले

उमेदवारांना प्रवेशपत्र विभागाच्या अधिकृत वेबसाइटवर उपलब्ध होणार असून १५ ऑक्टोबर रोजी दुपारी १.३० ते ३ या वेळेत अर्जुनी मोरागाव येथील सरस्वती विद्यालय तथा शिवप्रसाद सदानंद जायसवाल महाविद्यालयात अशा दोन केंद्रावर लेखी परीक्षा निश्चित करण्यात आलेली आहे. लेखी परीक्षा ही ८० गुणांची असून प्रत्येक प्रश्नाला १ गुण असेल. त्यानंतर ४५ टक्के गुण घेणाऱ्या उमेदवारांना मुलाखती करिता बोलविण्यात येईल मुलाखत ही २० गुणांची असणार आहे.

कृषी उत्पन्न बाजार समितीच्या सभेत विविध विषयांवर करण्यात आली चर्चा

तिरोडा: येथील कृषी उत्पन्न बाजार समितीची वार्षिक सर्वसाधारण सभा समितीच्या मार्केट यार्डमध्ये पार पडली. सभेत बाजार समितीशी निगडित विविध विषयांवर चर्चा करण्यात आली. सभापती जितेंद्र रहांगडाले यांच्या अध्यक्षतेत आयोजित सभेला उपसभापती भुमेश्वर रहांगडाले व सर्व संचालक उपस्थित होते. प्रभारी सचिव कार्तिक बिसेन यांनी बाजार समिती संबंधित संपूर्ण माहिती मांडली. दरम्यान, समितीशी निगडित विविध विषयांवर सकारात्मक चर्चा करण्यात आली. प्रास्ताविक सभापती जितेंद्र रहांगडाले यांनी मांडले. आभार उपसभापती

भुमेश्वर रहांगडाले यांनी मानले. याप्रसंगी समिती संचालक ओमप्रकाश पटले, रामसागर धावडे, रमेश टेभरे, अनिल भगत, डॉ. गोवर्धन चव्हाण, जयप्रकाश गौतम, घनश्याम पारधी, मदनलाल पटले, मिलींद कुंभरे, रवींद्र वहिले, दुर्गाप्रसाद कोठे, भूषण झरारीया, शरद अग्रवाल, मनीषा पटले, प्रतिमा जैतवार, ललीता नागरीकर उपस्थित होते. सभेसाठी समिती कर्मचारी चंद्रकांत चव्हाण, कुलदीप शुक्ला, राधेश्याम महावीर, राजकुमार उके, अशोक रहांगडाले, अशोक पटले, पुरुषोत्तम बघेले, कैलाश कट्टे, दिनेश चौबे, विष्णू रहांगडाले, जगदीश शेंद्रे, ज्ञानदास बागडे, मनीषा दागमवार, अनिता

नंदेश्वर यांनी सहकार्य केले. माजी पदाधिकारी व सदस्यांचा स्त्कार याप्रसंगी समितीचे माजी सभापती, उपसभापती, प्रशासन व माजी संचालक देऊ बघेले, राजकुमार केशरवानी, डॉ. अविनाश जायसवाल, हेमराज अंबुले, योगेंद्र कट्टे, गणराज रहांगडाले, चुन्नीलाल पटले, शोभेलाल दहीकर, गजानन बारापात्रे, तेजराज टेभरे, रतन कुशराम, संजयसिंह बैस, डॉ. बसंत भगत, विजय डिकवार, डी.आर. नवधरे, राधेश्याम नागपुरे, संजय कोठे, दिनेश चोभरे, दीपक पटले व कमलेश मलेवार यांचा स्त्कार करण्यात आला.